

РЕШЕНИЕ

№ 19787

гр. София, 14.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **7236** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на СД „ИНТЕЛСОФТ - Г., К. И СИЕ“, ЕИК:[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез адвокат В. Т. П. срещу решение от 29.05.2024г. постановено по НАХД № 9423/2022г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 103-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 640061-F654453/08.06.2022г., издадено от заместник - директора на ТД на НАП - С., с което на касатора е наложено административно наказание - "имуществена санкция" в размер на 1238,15 лв., на основание чл.74, ал.1 от Закона за счетоводство (ЗСч) за нарушение по чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч.

Касаторът счита правораздавателната воля на съда за опорочена - формирана в противоречие с материалния и процесуалния закон. Излага съображения, че съдът неправилно е преценил, че липсва обективна невъзможност да се вземе решение за приемане на ГФО от съдружниците на дружеството. Сочи, че в случая е налице събитие, което не може да се вмени във вина на СД „ИНТЕЛСОФТ - Г., К. И СИЕ“ - временна юридическа пречка последното да заличи починалия съдружник и да отговори на изискванията на Търговския регистър за приемане на решение за

обявяване на ГФО. Излага доводи, че след решаване на преюдициалния въпрос за определяне на персоналният състав на дружеството по съдебен ред, тази пречка ще отпадне и дружеството ще е в състояние да изпълни законовите си задължения. Твърди, че неправилно съдът е приел, че отговорността на юридическите лица е безвиновна, поради което не следва да се обсъжда субективната страна на нарушението, доколкото юридическите лица действат чрез своите представители, които по необходимост са хора - физически лица, които могат да действат виновно или не. Счита, че в случая не е следвало да бъде издавано наказателно постановление, тъй като не е налице една от предпоставките - липсва виновно поведение от страна на дружеството. Излага доводи, че са налице основания за квалифициране на извършеното административно нарушение като маловажен случай съгласно чл.28 от ЗАНН, в условията на евентуалност. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да се отмени изцяло процесното наказателно постановление. Претендира разноски.

Ответникът – зам.директор на ТД на НАП - С. оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че "ИНТЕЛСОФТ-Г., К. И СИЕ" СД е вписано в Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/ е ЕИК[ЕИК], [населено място], р-н „К. поляна“, [улица]. Още при вписването на дружеството в Търговския регистър на 11.06.2008 г., като неограничено отговорни съдружници били вписани Я. И. К. и К. И. Г..

На 13.04.2018 г. съдружникът К. И. Г. починал и оставил за наследници Н. Г. Г. - съпруга, И. К. Г. - син и М. К. Г. - дъщеря, които в 3-месечен срок от откриване на наследството упражнили правото си по чл.97 ал.1 от ТЗ и писмено поискали да встъпят като съдружници в дружеството на мястото на починалия съдружник.

Във връзка с това на 16.07.2018 г. по партидата на "ИНТЕЛСОФТ-Г., К. И СИЕ" СД било подадено заявление по образец А2 с вх. № 20180716151128 за вписване на промени в обстоятелствата, а именно - вписване на И. К. Г., Н. Г. Г. и М. К. Г. като нови съдружници в дружеството. С Определение от 28.05.2021 г. по т.д. № 925/2021 г. по описа на СГС, ТО, VI-24 с-в. производството по вписване на тези обстоятелства е

било спряно по реда на чл.536 от ГПК във вр. с чл.19, ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ, до приключване на обуславящия съдебен спор по т.д. № 371/2021 г. по описа на СГС, образувано по подадена от съдружника Я. К. искова молба с правно основание чл.71 от ТЗ във вр. е чл.124, ал. 1 от ГПК, с която отрича членственото правоотношение на наследниците на К. Г..

На 31.08.2018г. по партида на дружеството-жалбоподател в ТРРЮЛНЦ е подадено заявление по образец А2 с вх. № 20180831135152, с което се искало вписване като съдружник на И. Я. К.. Охранителното производство пред ТРРЛНЦ по вписване на това заявление било спряно с определение от 12.09.2018 г. по т.д. № 1860/2018 г. по описа на СГС, ТО, 6-б с-в на основание чл.536, ал.1, т.1 от ГПК във вр. с чл.19 ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ, до приключване на спора по т.д. № 1521/2018 г. по описа на СГС, ТО, 6-б с-в. По отношение на същото заявление с вх. № 20180831135152 било постановено и още едно съдебно определение от 23.03.2021 г. по т.д. № 490/2021 г. по описа на СГС, VI-22 с-в, за спиране на охранителното производство по вписване на същото, до приключване с влязъл в сила съдебен акт на съдебното производство по т.д. № 1313/2019 г. по описа на СГС, ТО, 4 с-в, което е образувано по депозирана искова молба от наследниците на починалия съдружник К. Г., срещу събирателното дружество, с правно основание чл.71 от ТЗ вр. чл.124 от ГПК, с искане да бъде прието за установено между страните, че ищците са в членствено правоотношение с дружеството.

На 13.07.2018г. по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ постъпило заявление по образец Г2, получило вх. № 20180713161933, за обявяване на ГФО на "ИНТЕЛСОФТ-Г., К. И СИЕ" СД за 2017 г. При разглеждането на така подаденото заявление от ТРРЮЛНЦ констатирани, че към него е приложено решение на Общото събрание на съдружниците за приемане на представения ГФО, което било подписано само от единия съдружник. Във връзка с това били дадени указания за отстраняване на констатираната нередовност. Дадените указания не били изпълнени, поради което последвал отказ за обявяване на ГФО.

На 30.09.2021 г. "ИНТЕЛСОФТ-Г., К. И СИЕ" СД е подало годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл.92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2020 г., получила вх. № 2211И0095841 от същата дата по описа на ТД на НАП - С., в която е декларирало упражнявана дейност през 2020 г., с нетни приходи от продажби, възлизащи на 1238151,17 лв.

На 24.02.2022 г. от Агенцията по вписванията били предоставени в Централно управление /ЦУ/ на НАП - [населено място], списъци с юридически лица, неизпълнили задължението си за 2020 г. да подадат финансовите си отчети. На базата на тези списъци и след извършена справка на 16.05.2022 г. в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Агенцията по вписванията, от страна на свид. С. Д. Д., било установено, че "ИНТЕЛСОФТ-Г., К. И СИЕ" СД, не било изпълнило задължението си да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенция по вписванията - Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, на годишния финансов отчет за 2020г. в законоустановения срок - до 30.09.2021 г., съгласно чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч, въпреки че е било длъжно да стори това в горепосочения срок.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при издаването на оспореното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че нарушението е безспорно

установено от представените писмени доказателства по делото. Изложил е също така, че неразбирателството между съдружниците според съда не представлява обективна и непреодолима пречка за волеобразуване от страна на органите на дружеството. Същото се дължи само и единствено на поведението на съдружниците в "ИНТЕЛСОФТ-Г., К. И СИЕ" СД и в никакъв случай не може да бъде възприето като извинителна причина за неизпълнение на задължението на дружеството към държавата — да подаде заявление за обявяване в ТРРЮЛНЦ на годишния си финансов отчет за 2020 г., надлежно приет с решение на Общото събрание на съдружниците в дружеството, в законоустановения срок по чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч - до 30.09.2021 г. Посочил е, че не са налице никакви обстоятелства извън поведението на съдружниците, които да са станали причина дружеството да не изпълни вменените му със закон задължения.

СРС е изложил мотиви, че административнонаказващият орган е индивидуализирал размера на имуществена санкция от 1238.15 лева за описаното нарушение, която се равнява на 0,1 на сто от нетните приходи от продажби на дружеството за 2020 г., които съгласно подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО от 30.09.2021 г. възлизат в размер на 1238151,17 лв., т.е. наказанието е определено в законоустановения минимален размер.

СРС е приел, че наложеното на дружеството административно наказание „имуществена санкция“ е правилно и законосъобразно определено по вид и размер и при съобразяване с обстоятелствата по чл.27, ал.2 от ЗАНН.

СРС е приел, че не са налице основания за квалифициране на извършеното административно нарушение като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, доколкото от страна на дружеството въобще не е подадено заявление по образец Г2 за обявяване на ГФО за 2020 г., не може да се приеме, че извършеното деяние разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други деяния от същия вид.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК.

Настоящата касационна инстанция, като взе предвид представените доказателства, както и като извърши проверка на оспорения акт, напълно споделя изложените в решението мотиви, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към тези мотиви.

Следва да се отбележи, че съгласно чл.38, ал.1, т.1 Закона за счетоводството се предвижда задължение за предприятията да публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от Общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, като всички търговци по смисъла на Търговския закон изпълняват това задължение чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 септември на следващата година.

В настоящия случай безспорно се установява, че дружеството - касатор не е изпълнило това си задължение. Обстоятелството, че е налице висящ спор относно членствените правоотношения в дружеството не може да доведе до извод за отпадане на отговорността на самото дружество да изпълни задълженията си по публикуване на ГФО, каквото е процесното. Следва да се приеме, че процесното дружество е събирателно и като такова, на основание чл. 89, ал. 1 ТЗ всеки съдружник представлява дружеството, освен ако с дружествения договор не е предвидено изрично друго. Следователно, дори и при наличие на спор относно членствени

правоотношения, този спор има значение само за вътрешните правоотношения в това дружество. По отношение на правоотношенията му с трети лица не са налице пречки това дружество да участва в тях, предвид нормата на чл. 89, ал. 1 ТЗ.

При този изход на делото и на основание чл.63д, ал.1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1, във вр. с чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.05.2024г. постановено по НАХД № 9423/2022г. по описа на СРС, НО, 103-ти състав.

ОСЪЖДА СД ИНТЕЛСОФТ - Г., К. И СИЕ, ЕИК:[ЕИК], да заплати на ТД на НАП - С. разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.